

Argemiro, Deluvina, Vicento, Rosa, Josefa, Elisa.

Vicente i la seua dona Vicenta.

Vista del Mas.

seua dona Elisa Sales Sales i els dos fills Jorge i Elisa.

Rosa Escoí Pitarch.

Vicente Ferreres Escoí i la seua dona Vicenta Bañolá Forés.

Josefa Albella Beltrán.

Argemiro Beltrán Moliner, la seua dona Deluvina Albella Escoí i

els fills Joaquín i Eliseo.

-Vosté viu sola. Es troba a gust?

-Sí. Ací tinc totes les comoditats: tele, cuina (encara que m'agrada guisar amb llenya) de gas, frigorífic, etc. i, sobretot, la casa, que al poble no en tinc cap.

-Els falta algun servei?

- Crec que no. Tenim llum de fa ja uns 25 anys, bona comunicació per carretera, ara ja tenim (encara que jo no) telèfon al Mas i la gent que ací viu es defensa bé entre les ametlles, garrofes, olives i les granges.

L'aigua que va a Tírig, de la qual ens abastim, ha sigut un bé important per a la Partida, encara

seua gent, persones molt cordials i amables en el tracte que m'anaven explicant d'altres coses sobre el Mas, el seu treball, les seues vivències, etc.

També em cridà l'atenció la quantitat de gossos que hi ha solts i també una gata i dues gatetes que jugaven sense cap temor amb

Vista general del Mas.

que jo sempre he begut de la font del Mas. Don Julio, un metge que hi havia, deia que esta aigua és medicinal perquè està de cara al Nord i totes les fonts que estan cara al Nord no fan mal a ningú...

Després de xarrar am Rosa Elena encara valga estar una bona estona pel Mas, parlant amb la

ells. Em van dir que estes gatetes són d'un festeig amb un gat roig del Mas d'En Ramona.

I, ja a poqueta nit, quan Rosa Escoí va dir que anava a fer-se el sopar, tots vam pensar que això seria el millor i vam quedar de retrobar-nos un altre dia.

Vicente donant pa als gossos.